

A boszorkány-épületekről

Valami ronda új épületek,
rosszindulatú kinövések a sárga lakótelep
szomszédságában, megbontják a Strossmayer utcát, az emlékezetet, a kuglóf és
püspökkenyér püspökségét,
igazából csak az utcát,
megrontják.

Eszéki épületek, graffitik rutinnaplói, a metafizika emlékezete,
nagyreszt a Másik utcában található,
de a mostoha sors,
amely
eltüntette a régi földszintes házacskákat,
aztán brutálisan teleszórta egy csomó citromsárga, sápadt épülettel
a Strossmayer utcát,
gonosz.
Elszórták ezeket a nagy szerencsétleneket, gőgösen és aránytalanul kisarjadtak
erőszakos és fájdalmas fogtömésként
a régi és alacsony,
de hosszában kedves utcán.
Ez az utca, a Vukováriával és az Euroavenijával együtt saját szürreálisan egyedi
elbeszélésébe vezeti át a várost:
Villamossal földszintes falusi házak között!
A két alvilág felé
meghosszabbított utca így megfogalmazott
paradoxonát
nagyon patetikusan kitárt karjai
és ég felé törő szubkatedrális feje
nyelvi megtestesüléseként
élte meg Eszék.

Miközben
valami ronda új épületek,
kinövések a rétfalui sárga
lakótelep szomszédságában, megbontják a Strossmayer utcát,
megrontják,

Goran Rem 1958-ban született Slavonski Brodban. Költő, irodalomtörténész. Jelenleg az eszéki Bölcsészettudományi Karon oktat modern és kortárs horvát irodalmat, valamint stilisztikát. Eszéken él és dolgozik.

*nem várt fogatlan boszorkányt ápolnak – a város
szerencsétlen
nyugati felén nőtt parazita lényt.*

*Csak a gyermek ijed meg néha tőlük mibennünk,
de
ugyancsak
ő, a gyermek körülöttünk,
ő lesz képes valami egyértelmű happyenddel elintézni őket.
De jajj. (Várj, mi ez a „de jajj”? Nem is szitokszó.)
Nézzétek dvd-n a filmet:
Harc az iskoláért. Mármost
a vereség előtt. De csak „előtt”.
Ti, a város, ti-város
menjete el a szülői értekezletre és ne hagyjátok.
Fogjátok a magatok pártját, a tanárokat, Đuro Martićét. Csak ők
menthetik meg a gyerekeket
a mocsári szörnytől.
Különben is
a gyerekeknek kell
sok mindent elrendezniük a város mostoháival. Szóval táguljanak. A peda-
gógusnő magát szavazza meg Miss Iskolának, a gyerekeket
hagyja a nagymamákra és a süteményekre. Azok nem mulandók.
Különben
Marinko tanár közömbös mosollyal azt fogja
mondani, hát sorry, én se vagyok megalégedve Önökkel, kedves szülők!*

CSORDÁS GÁBOR fordítása

